

nerne hde, og som er ført til Afdrag i Gaardmændenes Skatter, skal tilbageføres, saa at det Beløb, der udgjør den halve Forhøielse, tilføres Gaardmændenes Skatter, medens den frafrives Raadnernes Skatter, og Raadnerne derfor komme til at hde Magasin- og Fouragestat, men dette er efter min Mening ikke helbigt udtrykt i Paragraphen, og jeg kunde derfor ønske en anden Redaction. — § 6 har meget Lidet at bethde, men er efter min Formening forresten aldeles, som den bør være. — § 7 har aldeles Intet at bethde paa den Egn, jeg er fra, og jeg kjender ikke et eneste af de Forhold, som den omtaler. Med Hensyn til det andet Punktum, der bestemmer, at den Nedsættelse i Arveforpagningsafgift og Canon, som ved Forordningen af 9de Juli 1813 § 13 hidtil er tilstaaet Arveforpagtere og Parcellister paa nedlagte Domaines, fremdeles skal vedblive, da er det naturligviis en Selsfølge, at denne Nedsættelse vedvarer. Hvad § 8 angaaer, da skal jeg bemærke, at jeg ikke er i Besiddelse af den nødvendige Sagskundskab; denne Bestemmelse vil det ærede Medlem for Hrv kunne opløse. § 9 er ogsaa aldeles i sin Orden; der kan ikke være Tale om Andet, end at vi skulle udrede det Hesteantal, som kan falde paa os. Forøvrigt troer jeg, at der er visse Slags Eiendomme i de incorporerede Districter, der ville træffes paa en uforholdsmæssigt haard Maade, hvis der ikke foretages Forandringer i Lovforslaget, og jeg regner hertil hele Domainegodsset. Disse Domainegodsset have hidtil været frie for Magasin- og Fourage-Præstanda og tilbeels for Bidrag til Amtsrepartitionssonden; de have endvidere været frie for Hesteudredning og Vgter. Jeg har her liggende for mig et Exemplar af de Betingelser, hvorunder det kongelige Domainegodsset blev bortsolgt i Slutningen af forrige Aarhundrede. I disse Conditioner staaer der, at 26 Parceller blive bortsolgte paa den Maade, at de blot skulle give 1 Løbskilling til Amtsrepartitionssonden. Disse Parceller ere ingenlunde saa ubethdelige; de indeholde en 8 à 9 Tdr. af det forhenværende fiesvigste Maal, og det høie Thing maa kunne indsee, at et Bidrag af 1 Skilling Løbskilling eller $3\frac{1}{2}$ Skilling Rigsmønt til Amtsrepartitionssonden ikke vil være tilstrækkelig.

Derimod ere disse Domainegodsset jo belagte med en meget høi Canon, og det vilde ganske vist være aldeles i sin Orden, at man, naar man fratog dem de Rettigheder, de havde, og som de upaatvovleligt ere i retslig Besiddelse af isølge Contract med Regjeringen, saa gav dem et forholdsmæssigt Afdrag i deres Canon. Der er for nylig indleveret en Adresse til Folkethinget, som er understrevet af 37 Parcellister fra de forhenværende Domainegodsset Fooslet og Drenderup. Disse Parcellister ønske deri, at der, hvis det ikke kunde tillades dem at beholde deres tidligere Rettigheder — hvad der efter min Formening slet ikke kan være Tale om —, da gives dem en passende Nedsættelse i deres Canon. Man kunde maaskee beregne, hvad disse Byrder have andraget paa lignende Eiendomme, der ikke høre til Domainegodsset, i et Tidrum af 10 Aar, og dernæst give dem en forholdsmæssig Nedsættelse i deres Canon. Endvidere forefindes derovre en del Gaarde, som tidligere hørte til St. Marie Kirke i Haderslev og vare Arvesætte. Disse Gaarde vare frie for Magasin- og Fourage-Præstanda og Vgter, men maatte svare Landgilbe til Kirken. Fremdeles findes der Hospitalsgaarde, som accurat stode i samme Forhold til Hospitalet i Haderslev, og de saakaldte Gellinggaarde, som indtog samme Stilling ligeoverfor et Hospital i Eckernförde. Alle disse Gaarde svarede foruden deres reglementerede Landgilbe og Contributioner til Staten Landgilbe til disse Stiftelser. Dette Forhold er nu afløst ved den internationale Commission, der var nedsat strax efter Krigen, for at ordne de gjensidige Forhold derovre, og disse Arvesættelse indbetale altsaa deres Landgilbe til Staten. Det vilde nu ogsaa, efter min Mening, være rigtigt, at disse Eiendomme, forsaavidt de blive berøvede Noget af deres Rettigheder, da ogsaa fik Afdrag i Landgilden. Fremdeles staae Præstegaardene i en eiendommelig Stilling; de ere aldeles frie for Gammelskat og have hidtil blot betalt Landstat; men denne Skat ophører jo efter Udfæstet; de ville altsaa for Fremtiden blot komme til at betale Land- og Ligningsstat samt Veifstat. Det forekommer mig, at det vilde være aldeles urigtigt imod de nuværende Præster, om man saaledes uden Videre